

MER END PERLER OG GULD.

Eventyr-Komedie i 4 Akter af H. C. Andersen.

(1851. Kasino.)

Moderato.

p Henrik.

Italiensk Folkemelodi.

I.

1. Mit Navn det er Hen-rik med Æ - re, ved Hol-berg det kom til
2. Jeg kan ik-ke gaa og sør-ge og mi-ste min go-de Ko-

Agt, halv En-gel jeg og-saa skal væ-re, det har mig min Kæ-re-ste
lør, hvo kø-ber vel og, maa jeg spør-ge, et Men-ne-skes slet-te Hu-

cresc.

sagt, Før stan-don i det He-le er ik-ke Lap-pe-
mær? Nej glad jeg gaar gen-nem Fø-ret, og dej-lig er Li-vets

dim.

ri, og Hjør-tet kan man de-le, der er Por-tion for
Dal, min Rig-dom er Hu-mø-ret, det er min Ka-pi-

Til og Hjør-tet kan man de-le, der er Por-tion for Til
tal! min Rig-dom er Hu-mø-ret, det er min Ka-pi-tal! *f*

Allegretto. Henrik.

P *pp* *mf*

volante.

V.1. Min lille Grethe jeg altid ser,

pp

det er en Pige at kende Der er i Verden vel Grether fler, men ingen Grethe som

hen - de; hun er saa frisk, ja som en Ro - senknop, og dog kun en Kok - ke -

poco rit. ten.

pi - ge, men en, der er til at spi - se op, selv det er for lidt at

poco rit. ten. tr. *a tempo. delicato.*

si - ge!

sp

V.2.

Hun er saa nydelig, klog og rar,
 Forlovet blev vi med Ære.
 Hver, som i Verden sig en Grethe har,
 Forstaar hvad min Grethe kan være.
 Min lille Grethe jeg altid ser,
 Det er en Pige at kende,
 Der er i Verden vel Grether fler,
 Men ingen Grethe, som kende!

Carnevalet i Venedig.
Italiensk Melodi.

Allegro . Henrik .

III. *p*

V.1. Vi fly - ve o - ver Sky - en, see

ned paa Land og Stad. Rød. ta - get lig - ger By - en, som kog - te Krebs paa

Elimar. Henrik .

Fad! Jeg har en dej - lig Kik - kert, jeg nøj - ner Alt hvad sker! Og

man ser Al - ting sik - kert, naar o - ven - fra man ser.

V.2.

HENRIK. Europa som en Jomfru,
Passere vi forbi,
Se Spanien er Hoved,
Hun er katolsk deri.

ELIMAR. I Frankrig sidder Hjærtet,
Det har man mig fortalt.

HENRIK. Og Tydskland det er Maven,
Man der - der er det galt!

V.3.

HENRIK. Nu ser man kun af Jorden
En lille, sølet Egn,
Det er vist Kongens Nytorv,
Hvor der er faldet Regn.

ELIMAR. Men sig mig, hvad er dette,
Der flyver som Vind forbi,

HENRIK. O, det er Mængdens Mening,
Der er ingenting deri.

V.4.

ELIMAR. Det bliver koldt beroppe
Vi maa tage Kapper paa.

HENRIK. Jeg ser som Sukkertoppe
To Bjerger i det Blaa!

BEGGE. Der ligger en By med Taarne,
Dem aldrig før jeg saa,
De stande saa højvelbaarne
Som noget Taarn kan staa.

Andante moderato.

Henrik.

IV.

V. 1. De ly - ve Al - le - sam - - men, En hver paa sin Ma - ner, Løgn

er der i Ma - dam - - men, Løgn i hver Ca - va - ler! Elsk Du kun højt din

Næ - - ste, stem i med god At - test, men tro selv ej den Bed - - ste, saa

tror Du al - ler - bedst! Elsk Du kun højt din Næ - - ste, stem i med god At -

test - - , men tro selv ej den Bed - - ste, saa tror Du al - - ler - bedst!

V. 2.

Det er en Løgne=Rede
 Den søde runde Jord!
 Dog er her godt hervede,
 Og det er Sandheds Ord;
 ||: Man ved jo, hele Krammen
 Har her ej Blive = Sted;
 De lyve Allesammen,
 Og Jeg — jeg lyver med! :|